

911 च्या गाड्या, अँब्युलन्स, पोलीस - हाहाःकार उडालेला, सर्व यंत्रणा ढिगाऱ्याखाली अडकलेल्या जीवांना बाहेर काढून त्यांना वाचविण्याच्या आटोकाट प्रयत्नात. नरेश पोलीस स्टेशनवर!

“I am very very sorry, officer. I did not do it intentionally. Please believe me, my daughter is missing. Perhaps she is under the debris.” नरेश पोलीस इन्स्पेक्टरची याचना करत होता. अखेरीस एकंदरीत परिस्थिती लक्षात घेऊन त्या इन्स्पेक्टरने नरेशची सुटका केली आणि पुन्हा असं काही घडलं तर परिणाम फार गंभीर होतील याची त्याला कल्पना दिली. पोलिसांच्याच व्हॅनने नरेश पुन्हा घटनास्थळी येऊन दाखल झाला.

बऱ्याच लोकांना जवळच्याच Queen Mary हॉस्पिटलमध्ये उपचारास नेल्याचं कळलं, तेव्हा स्वाती, नरेश, श्रेयस सर्वांनीच तिथे धाव घेतली. बऱ्याच शोधाशोधीनंतर मानसीचा पत्ता लागला. तिला बेशुद्धावस्थेत पाहून स्वाती मटकन् खालीच बसली. ‘कसला वाढदिवस आणि कसलं काय, आपण इतक्या पावसात बाहेर पडलो हीच चूक झाली’ असं त्यावेळी सगळ्यांच्याच मनात आलं. पण जे व्हायचे असतं ते होणारच. आपल्या हातात काय आहे? ‘आले देवाजीच्या मना, तेथे कोणाचे चालेना.’ हेच खरं.

हळूहळू मानसीच्या प्रकृतीत सुधारणा होत होती. तिचा डावा हात मात्र प्लास्टरमध्ये राहणार होता 40 दिवस. कपाळावरच्या व हातावरच्या जखमा भरल्या होत्या एव्हाना. थोडे व्रण शिल्लक होते. परंतु प्रत्यक्ष घटनेची तिच्या मेंदूमध्ये जी नोंद झाली होती ती कोणत्याही औषधाने पुसली जाणारी नव्हती. तिची झोप उडाली होती. सतत तिच्या कानात घोघवणाऱ्या वाऱ्याचा आवाज येत होता. मधूनच ती “save me, save me” असं ओरडत उठत होती. सतत स्वतःच्या रूममध्ये असणारी मानसी आता कोणत्याही खोलीत एकटी रहायला घाबरत होती. शाळेतून मिस् चे फोन यायचे, “मानसी कोणाशीच बोलत नाही, केलेलं होमवर्क कधी दाखवते तर कधी दाखवतच नाही, बाहेरून थोडासा जरी कसला आवाज आला तरी तिचा थरकाप होतो.”

डॉक्टर सांगायचे, “होईल सगळं हळूहळू नॉर्मल. धीर धरण्यापलीकडे आपल्या हातात काहीच नाही.”

रोमा मानसीची चांगली मैत्रीण होती. तिच्याच वयाची आणि त्यांच्या जवळच्याच कम्युनिटीत राहणारी. स्वातीला वाटले, दोघी समवयस्क असल्यामुळे त्यांच्या आवडी-निवडी, गप्पांचे विषय यात साम्य असू शकतं, तेव्हा जर रोमा मानसीच्या सहवासात जास्त काळ राहिली तर मानसी जरा काही बोलेल आणि तिच्या मनातली भीती हळूहळू कमी होईल. क्षणाचाही विलंब न लावता स्वातीने रोमाला फोन लावला..